

jorden i hvems hand den måtte vara och utan afseende å den panträtt deri, som vid skiftet förefans eller sedermera tillkommit.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och då tydlig lag i ämnet saknas, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta en författning, hvarigenom förordnas, att skyldigheten att gälda sådan ersättning, som omförmäles i 13 kap. skiftesstadgan, vidlåder den jord, — i hvars hand den må komma — från hvilken ersättningen blifvit vid skiftet bestämd att utgå.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1880.

G. Asplund.

N:o 19.

Af Herr **Adelsköld**: *Om anvisande af medel till nationalbelöning åt alla deltagare i den under Professor A. E. Nordenskiölds ledning år 1878 afgångna expedition till Norra Ishafvet.*

Om Riksdagen, som man väl får antaga, beviljar den af Herr Wærn i Första Kammaren väckta motion om en pension af 4,000 kronor åt Professor Nordenskiöld, torde det få anses som en pligt, att Riksdagen äfven, på något sätt, gäldar den tacksamhetsskuld, hvaruti vårt land alltid kommer att stå till de män som genom sin skicklighet, sin ihärdighet och sitt mod

under köld, mörker och faror af alla slag, lyckligt och säkert fört Vega den väg fram, som så mången sökt, men förut ingen funnit, och derigenom på samma gång realiserat Nordenskiölds djerfva tanke och gjort svenska namnet känt och äradt rundt kring jorden; äfvensom till de unga forskare som genom sitt arbete gjort färden fruktbringande i vetenskapligt hänseende; och får jag därför vördsammast hemställa,

att Riksdagen behagade anvisa medel att användas till någon passande nationalbelöning åt Vegas chef Palander, öfrige officerare, underbefäl och manskap å Vega, samt de vetenskapsmän och öfrige som deltagit i nordostpassagen.

Stockholm den 27 Januari 1880.

C. Adelsköld.

N:o 20.

Af Herr **Adelsköld**: *I fråga om den tid, hvarifrån förväntad ökad tull å tobak skall utgå.*

Uti Kongl. Maj:ts nådiga proposition till sistlidne Riksdag, angående statsverkets tillstånd och behof, gifven Stockholms slott den 13 januari 1879, äskades bland annat, till fyllande af brist i statsregleringen, förhöjd tull å kaffe, socker och tobak, hvilken bevillning, om den af Riksdagen bifölls, antogs skola komma att inbringa omkring 2 millioner kronor. Obekanta hinder synas emellertid hafva mött denna viktiga frågas skyndsamma behandling i Bevillnings-Utskottet, ty först den 29 April afgafs Utskottets betänkande till Kamrarne, hvilka kort derefter biföllo den Kongl. propositionen.